

*støttelseslov,**) maaske endogsaa betydeligt mere. Nu skal jeg indrømme, at de Oplysninger, man har faaet, for største Delen stammer fra saadanne Egne, om hvilke man paa Forhaand maatte formode, at Udgifterne der vilde stige under den nye Ordning. Men at Loven vilde bringe Stigning i Udgifterne, kommer jo heller ikke overraskende, da netop et af Lovforslagets Hovedprincipper, nemlig det at animere til at spare noget op og at give Aldersrente ogsaa til saadanne Personer, der ikke er helt blottet for Formue eller Indkomst, medfører, at der kommer en Del flere ind under Lovgivningen end under den nuværende Lov. Disse Undersøgelser viser, at Loven vil koste mere, end den gamle Alderdomsunderstøttelseslov kostede, og de viser tillige, *at det ikke lader sig gøre nøjagtigt at beregne, hvor meget Loven vil koste.* Det lader sig ikke beregne, *dels* paa Grund af, at man ikke kan vide, hvor mange nye Personer der herefter vil faa Aldershjælp, *dels* paa Grund af de Ventiler, om jeg saa maa sige, der findes i Lovforslaget. Med Hensyn til *Antallet af dem, der vil komme ind under Loven*, har vi det Holdpunkt, at vi ved temmelig nøjagtigt, hvor mange der for Tiden nyder Alderdomsunderstøttelse. Den sidste Opgørelse, vi har, er fra 1. April 1921. Da var der ca. 102 000 Personer, som nød Alderdomsunderstøttelse. Vi er sikkert kommet en Del højere op nu, 5 Fjerdingaar efter. Vi ved endvidere fra Folketællingen af 1911, der specificerede efter Alder, at 6,6 pCt. af hele Befolkningen var over 65 Aar. Denne Procentdel af den nuværende Befolkning udgør ca. 216 000 Personer. Vi har altsaa sikkert 216 000 Personer, som er over 65 Aar. Af disse vil der være en ikke ringe Part, hvis økonomiske Forhold ligger over den Grænse, som vil berettigede til Aldersrente. Det bliver for en Del en Skønssag, hvor højt man vil anslaa denne Part. Efter mine Beregninger vil det blive mindst $\frac{1}{3}$. Denne Trediedel vil altsaa gaa fra, og vi kommer saa til et Tal af 144 000 som det Maksimum af aldersrenteberettigede, der kan være Tale om. Den Forøgelse af de aldersstøttede, som kan paaregnes, vil altsaa kunne naa op imod Differencen mellem de førnævnte 144 000 og Antallet af dem, der nu nyder Alderdomsunderstøttelse, nemlig ca. 100 000 Personer. Med andre Ord: Stigningen i Antallet kan blive indtil ca. 50 pCt. Men jeg vil dog straks sige, at jeg tror ikke, Stigningen vil blive saa stor, i alt Fald ikke lige straks. Det er altsaa den ene Grund til, at man ikke nøjagtigt kan beregne Lovforslagets økonomiske Rækkevidde. *Den anden Grund er de saakaldte Ventiler, de*

*) Alderdomsunderstøttelsesloven i Finansaaret 1921—22 medførte Udgifter for Stat og Kommune tilsammen paa godt 55 Mill. Kr. (Statsregnskabet 1921—22: 27 662 514 Kr. for Statens Vedkommende).